

”Ας ψηλαφήσουμε

Κάποτε ο Κύριος μίλησε για έναν «κόκκον σινάπεως», ένα σπειρί σιναπιού! Γι' αυτό τό πιό μικρό από τούς σπόρους. Πού όμως, όταν τόν σπείρει ο άνθρωπος στή γή, φυτρώνει κάποια στιγμή, ξεπετάγεται πρὸς τὰ πάνω καί γίνεται «δένδρον μέγα», στά κλαδιά του οποίου ἔρχονται τὰ πηγάδια του ούρανού καί ἀναπαύονται.

Παραβολή ἦταν ὁ λόγος του Κυρίου. Ὅπως εἶπε τότε, ἔτσι θά γινόταν μέ τή Βασιλεία, πού ἦρθε νά φέρει στή γή καί πού μέ τήν Ἐκκλησία Του θά ἀπλωνόταν παντού. Ἀσήμαντη καί μικρή θά φαινόταν στήν ἀρχή. Μά σιγά σιγά ὁ δυνατός σπόρος του θείου λόγου Του, τό Εὐαγγέλιό Του θά κατακτούσε τή γή, θά γινόταν ἕνα «μεγάλο δένδρο», ὅπου θά εὑρισκαν ἀνάπαυση ὅλο καί περισσότερες ψυχές.

Ὁ Κύριος μιλοῦσε γιά ἕνα θαῦμα, πού ὁ ἴδιος μέ τούς φλογερούς ἱεραποστόλους Του θά συντελοῦσε μέσα στούς αἰῶνες πού θά ἀκολουθοῦσαν, σέ ὅλα τὰ πλάτη καί τὰ μήκη του κόσμου μας. Ἕνα θαῦμα!

Καί τό θαῦμα αὐτό δύο χιλιάδες τόσα χρόνια τώρα ἄπειρες φορές συντελέστηκε. Συντελεῖται καί στίς μέρες μας, μέσα ἀπό θαυμαστές περιστάσεις, πού ὀδηγοῦν τόν πιστό σέ δοξολογία του Θεοῦ.

Ἄλλά ἄς ψηλαφήσουμε τό θαῦμα...

Στό Κονγκό

τῆς Ἀφρικής, σέ μιά ἀχανή περιοχή, δέκα φορές πιό μεγάλη ἀπό τήν Ἑλλάδα, ἕνα θαῦμα...

Πρὶν πενήντα περίπου χρόνια, ἕνας φλογερός ἱεραπόστολος, ἕνας καί μόνος, ὁ μακάριος γέροντας π. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος τήν περπατάει μόνος τήν ἀγνωστη γή, μέ μόνη συντροφιά τήν ἀγάπη του στόν Χριστό καί τήν πίστη, τή δυνατή πίστη του. Ὅπως ὁ πρωτόκλητος μαθητής του Κυρίου, ὁ Ἄνδρέας, δέν μπορούσε νά κρατήσει μόνο γιά τόν ἑαυτό του τή χαρά του ἀλλά ἔτρεξε νά φέρει τό τρισαγαρούμενο μήνυμα «εὐρήκαμεν τόν Μεσσίαν» καί στόν ἀδελφό του, ἔτσι ἔνω-

τό θαῦμα!

γασκάρη, στή Γκάνα, στό Ζιμπάμπουε...

Καί ἀπό τήν ἄλλη μεριά τοῦ χάρτη, στήν Ἄπω Ἀνατολή: Στήν Κορέα, στό Χόγκ-Κόγκ, στήν Ἰνδονησία, στήν Ταϊβάν, στίς Φιλιππίνες...

Οἱ ἄνθρωποι ἐλευθερώνονται ἀπό τήν ἀθεΐα, τήν εἰδωλολατρία, τή μαγεία. Γνωρίζουν τήν ἀλήθεια γιά τό Θεό. Ἐπιθυμοῦν νά γίνουν παιδιά Του. Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀπλώνεται, ἀπό ἕναν «κόκκον σινάπεως», πού θά σπείρει φλογερός ἱεραπόστολος, συχνά μόνος καί μέσα σέ ἀπίθανες δυσκολίες.

**Ἕνα θαῦμα ἡ ἱεραποστολή!
Ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς τό
θυμίζει ἔχοντας ὀρίσει τήν**

**Α΄ Κυριακή τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς
ὡς ἡμέρα τῆς Ὁρθοδοξίας. Ὡς ἡμέρα τοῦ
θριάμβου τῆς Ὁρθοδοξίας, πού δύο χιλιάδες
καί πλέον χρόνια τώρα, νικάει ὄσους
τήν πολεμοῦν καί μέ τήν Ἱεραποστολή
φέρει τόν Θεό κοντά στόν ἄνθρωπο καί
ὁδηγεῖ τόν ἄνθρωπο στόν Θεό καί τόν κά-
νει μέτοχο τῆς Βασιλείας Του.**

Ἕνα θαῦμα ἡ Ἱεραποστολή!

σε καί ὁ εὐλογημένος ἐκεῖνος Γέροντας. Καί σπέρνει τό λόγο τοῦ Θεοῦ, «κόκκον σινάπεως» στήν ἀπεραντη χώρα...

Περνοῦσαν τά χρόνια. Οἱ δυσκολίες πολλές. Οἱ ἐλπίδες λίγες. Κι ὅμως ὁ σπόρος ζοῦσε κι αὐξανόταν. Οἱ ἄξιοι συνεχιστές του -π. Χαρίτων Πνευματικῆς κ.ἄ.- ἀνταποκρίθηκαν στό ὄραμά του, πού ἦταν καί δικό τους ὄραμα. Ὁ «κόκκος» αὐξανόταν! Τώρα πιά ἔχει γίνει, «τοῦ Θεοῦ συνεργούντος», «δένδρον μέγα», ὅπου στή σκιά του ἀναπαύονται χιλιάδες ψυχές, διψασμένες γιά ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ...

Καί ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀπλώνεται, μέ θαυμαστούς καί συγκλονιστικούς κάθε φορά τρόπους, ὅπως στό Κονγκό, καί στό Κολουέζι, στήν Οὐγκάντα, στή Μαδα-

